

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 69.

V Ljubljani, v torek 26. marca 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 24. marca.

Poslaniška zbornica je včeraj obravnavala postavbo, ki prepoveduje vnanja posojila z dobitki. Razprava je bila precéj obširna in so se zlasti oglašali levičarski poslanci Plener, Herbst in Kopp, ki so povdarjali, da so s tem zakonom zadovoljni, in da bi ga bila morala vlada že zdavnej predložiti zbornici. Toda storila je to še-le potem, ko je bila reč sprožena od levičarskega poslanca Neuwirtha. Zasluga za ta koristen zakon po mnenju levičarskih govornikov torej ne gré vladi, ampak levici. Vlada je po njih trditvi celó neukretno in neprevidno ravnanje, ker je ta zakon spravila v državni zbor ob istem času, ko dežela Grška išče takega posojila, ker se bo vsled tega na Grškem kaj lahko vzbudila misel, da je naša vlada to storila Grški na kljub.

Na desni sta levičarjem odgovarjala Mattuš in poročevalec Bilinski. Tudi minister Dunajevski je posegel v razpravo ter odgovarjal Plenerju, da je bilo v ministerstvu že v zadnjem poletju sklenjeno ta zakon predložiti zbornici, ko se o grškem posojilu še ni nič vedelo; torej se ne more trditi, da bi bil obrnjen proti Grški. Vladnim zastopnikom pri raznih bankah pa ne gré, da bi jim minister razkrival svoje namene. Levičarjem nasproti se je pa tudi to povdarjalo, da je bila njih vlada dolgo na krmilu, zakaj torej ona že prej ni skrbela za tak zakon?

Po precéj obširni razpravi bil je dotični načrt konečno sprejet brez bistvenih prememb.

Budgetna razprava.

(18. dan.)

Okoli poludnevih popoldne pričela se je budgetna razprava z dve uri trajajočim govorom koroškega poslanca Dummreicherja. Že lani je mož pokazal, da se ne zná držati predmeta, o katerem govori. To je storil tudi včeraj. Na dnevnem redu

je bilo šolsko nadzorstvo, Dummreicher pa je govoril o splošnji politiki sedanje vlade, ki pospešuje slovanstvo in zatira nemštvo. V dokaz te smešne trditve skliceval se je Dummreicher na deželo Kranjsko, kjer je bilo pred 20 leti po mestih in po deželi še vse nemško (!) in so celó hribovci (!) govorili nemški (!); zdaj pa se je moralo vse umakniti slovenščini. Slovenci imajo prav vse zadeve v rokah; pri imenovanju okrajnih šolskih nadzornikov moral se je edini Nemec umakniti Slovincu, v glavnem mestu pa je postal šolski nadzornik vrednik nekega slovenskega lista, ki v hujškanji, obrekovanji in natolcevanji presega vse mere. Ker doma ni nič več opraviti, obrnili so se kranjski poslanci na Koroško, kjer je bil dozdej najlepši mir in so začeli tudi tam napravljati zdražbe. Ali Korošci nečejo nobenih narodnih preprirov in zdražb, nočejo poslovenjenja dežele in v svoji sredi nečejo trpeti ljudi, ki jim priporočajo, naj se ruski učé, nečejo listov, ki se račujejo, da je ruska politika Avstrijo v Belemgradu premagala. V tem prepričanju so Nemci in Slovenci enih misel. Vsega tega je po trditvi Dummreicherjevi kriva nesrečna vlada, zlasti pa učni minister, kateri si bode po izjavi Dummreicherjevi zapustil herostratov spomin!

Že lani smo povedali, da je bil Dummreicher prej sekijski svetnik pri učnem ministerstvu; pri neki knjižuri, ki jo je pisal o vseučiliških razmerah, je pa zlorabil uradno tajnost in je bil vsled tega odslovljen. Zdaj se pripravlja za bodočega učnega ministra, ker je v svoji nezmerni oholosti prepričan, da mu ta čast ne more oditi, kadar levičarji pridejo na krmilo. To bi bil res lep minister! S takimi načeli bi bil morda na mestu pred 100 leti, danes pa ljudje dobro vedó, da niso narodi zaradi uradnikov na svetu, ampak uradniki zavoljo ljudi.

Kaj dobro je, da pride za Dummreicherjem slovenski poslanec Šuklje k besedi, ki bo temu dozdevnemu možu posvetil, kakor se mu spodobi. Kar bi utegnilo še preostajati, mu bodo povedali drugi slovenski poslanci, ki govoré pri srednjih in ljudskih šolah.

Antisemiti in „Deutsches Volksblatt“.

Pred sklepom se je izročil je Vergani neko interpelacijo zaradi nekega članka v novem antisemitskem listu „Deutsches Volksblatt“ z naslovom „poljsko gospodarstvo“, ki je bil konfiskovan. Ta konfiskacija je bila od obeh prvih dveh sodišč potrjena. Vergani pravosodnjega ministra vpraša, kako to, da se konfiskujejo članki, ki pripovedujejo zgolj resnične dogodke, in kako hoče skrbeti za to, da bodo ljudje dobivali poročila iz državnega zbora, do katerih imajo pravico?

V interpelaciji stal je tudi konfiskovani članek, ki bi bil ž njo prišel v javnost, dasiravno sta obe sodišči izrekli prepoved razširjati ta članek. To se je prej res nekaterikrat že zgodilo ali včeraj je predsednik rekel, da to ne gré in da tega nikakor ne more več pripuščati, da se torej konfiskovani članek ne smé čitati. Ako ima pravico govornikom jemati besedo, kadar kaj kaznjivega govoré, ima tudi pravico prepovedovati čitanje člankov, ki so bili že od sodišč kot kaznjivi obsojeni. Poslanec Türk je ugovarjal, da se s tem krati pravica državnega zbora, da je predsednikova prepoved obrnjena proti antisemitom, in naj zbornica razsodi o tej prepovedi. Ali dr. Smolka je rekel, da proti razsodbi predsednikovi ni nobenega ugovora in nobenega sodišča, ter se je prečitala interpelacija brez konfiskovanega članka. „Deutsches Volksblatt“ se danes zaradi tega strašansko hujuje nad dr. Smolko, češ, da je to predsedniški despotizem, ali list naj bi bil raje premislil in spoznal, da s svojo sedanjo politiko nikdar ne doseže namena, ki si ga je stavil. Ali ni nespametno, ako ta list enako nesramno, kakor žide napada tudi slovanske narode in imajo v njegovih očeh milost samo strogo nemški narodnjaki? Pred volitvami v mestni zbor je imel članek, v katerem pravi, da hočejo najprej zatreti žide, potem pa pridejo na vrsto ovađuški Slovani in mednarodni Rimljani. Ta neumna in strastna politika je včeraj pokazala prvi neugodni vspeh, ker je pri ožji volitvi antisemitski kandidat propadel

LISTEK.

Pripovedka zimskih večerov.

(Konec.)

„Slušaj Roček!“ zakričal sem, da se je zopet nstrašil. „Vže enkrat je pričala mrlica proti tebi in ti vendar tajiš? Hočeš, da priča še enkrat?“

„Ne, ne — moj Bog — boter!“ zakričal je plašljivo, tudi skušal stran se obrniti, a ni mogel. Moral je gledati, kakó se pogrinjalo polagoma giblje, odpada. Prikazalo se je zopet blede, izplaknjeno obličje z dvema praskama.

Roček je padel na tla. Odprl je groze široko usta, zakrivil lice in vspél roke proti mrlici.

„Jaz ne, jaz ne“, je jecljal in začel obupno plakati.

„Zadolžil sem se, moj Bog, zadolžil! Boter, to je resnica, utrapil sem jo! Ne ubil, toda umoril — polagoma — ah —“

Dosegel sem, kar sem takó trdovratno želel. Roček je bil kaznovan, toda nisem bil kaznovan še jaz za svojo predrznost, za neobčutljivo in bedasto misel sporazumljenja z mrlico! —

Roček se je užalil, toda spoznal sem brzo, da

le od strahu. Ko se dalje ni nič zgodilo, spametoval se je, vstal in gledal ná-me nekako sovražno. Morda je opazil vzrok odpadanja pogrinjala. Vzdiha val in tarnal je še sicer dalje, toda le za to, da bi ga ne dušila tišina. Trdil je zopet, da je ni usmrtil. Imel jo je bojda kakor jagne — imel jo rad, raje kakor samega sebe — in se jezil čez ljudsko opravljanje. Dà, celó takó drzen je bil v svoji hinavščini, da je pristopil plakajoč k umrlici in jel jo tarnajoč vnovič pokrivati.

„Zakaj mi te je Bog odvezl, duša moja zlata. — Kdó me reveža sedaj potolaži?“

V tem trenutku, ko ji je hotel prikriti obličje, zgodilo se je nekaj, kar ni lahko verjeti in na kar se sedaj spominjam z grozo.

Starec je umolknil za trenotek, in v tem hipu so ostali poslušalci odreveneli v svojih položajih. Prsti žensk, ki so smukale perje, kakor bi bili v kolencih zmznili, in nam možem obtičal je dim v grlu. Od zunaj je bil slišati pad mrzlega snega na okna in znotraj slabo smrčanje psa, spavajočega pod mizo; mala nočna véša je letala okrog plamena. Mi vsi smo uprli oči na starca-posebneža, čegar duševna moč nas je naravnost povznašala in napolnjevala z grozo.

„Ko je torej hotel Roček tarnajoč pokriti obličje mrlice“ — nadaljeval je starec, nalahno si otiraje trepalnice — „tu vidiva obá, kakó se je ta vidno zganila, kakor bi roke z molkom sklopljene hotela razprostrti in iz njenih ust se izvilo poluglasno: — A — ha, ha, ha, ha! —“

In bila je zopet tiha, nepremična kakor poprej. Takrat sem obstal tudi jaz, kakor bi grom v mene vdaril. Vsi lasje so mi vstali na glavi po konci in trepet, podoben najmočnejši mrzlíci, me je prevzel.

Kakošen je bil v tem trenutku Roček, ne vé. Slišal sem samo skok k vratom in težak padec pri njih. Omedlel je kakor panj. Oster veter potegnil je skozi odprta vrata in ugasnil svetilnico. Pri nastali temi nisem vedel, kaj se godí z Ročkom in kaj z mrlico. V prvem hipu sem hotel zbežati, toda nisem mogel premakniti nog.

Ko sem naposled sam sebe nekoliko premagal, čul sem nedaleč proč trobiti nočnega čuvaja. To znamenje, da je še blizu živ, bedeč človek, okrepilo me je in spametovalo. Z nekako otročjo radostjo, na nič ne misleč, sem štel. Bilo je ob ednajstih. Moje oči so bile topo uprte na zubelj v peči. Skočil sem tjekaj, prižgal s tresočo roko svetilnico in jo bojaz-

proti židovskemu. Slovanski volilci na Dunaji menda niso na glavo padli, da bi pomagali antisemitskim nemškim prenapetostem, v zahvalo pa imeli grozenje: Za židi pridete vi na vrsto!

Govor poslanca Ferjančiča

v državnozborni seji dne 11. marca t. l.

Žal, da se ne morem dalje peči z razpravami gospoda predgovornika. Prvič so bili predmeti, katere je razkladal, taki, ki se nas malo tičejo, drugič pa je sam označil svoja razmotrivanja, rekoč, da se bolj ali manj lepi, bolj ali manj ostri govori govoré skozi okno.

Ako je on takih nazorov gledé vseh govorov, ki jih čujemo v državnem zboru, slediti mu ne morem na to polje, kajti po mojem mnenju moramo vendar govoriti za zbornico, ker tej jedini pristuje odločevati. Zaradi tega se nočem dlje muditi pri gospodu predgovorniku ter takoj preidem k onemu, kar nameravam razpravljati. Posnemati hočem tu vzgled cerkvenih propovednikov. Ti imajo navado, da svojim govorom postavljajo na čelo izreke evangelistov ali apostolov. Tudi moja primera, kar se tiče izrekovega vira, gotovo ne bo šepala, če si usojam navesti iz govora prvega gospoda govornika v proračunski razpravi stavek, ki bo znak celi moji razpravi. Ta gospod ima že več let vsled naklonjenosti svoje stranke prednost v proračunski razpravi; njega kakor tudi njegove razprave tako čista njegova stranka, da ga smemo po vsej pravici imenovati njenega apostola. Ta poslanec je rekel:

„Ustava ima le tedaj kaj vrednosti, če se tudi uresniči pravo, za katero jamči narodu.“ Jaz se popolnoma strinjam s tem stavkom, bil je slovenskim poslancem vodilo, odkar obstoji ustava. Dajte nam le to, kar nam zagotavlja in pismeno obljubljuje ustava, in potihnile bodo naše pritožbe, pripomogli bomo bistveno, da se skrajša proračunska razprava.

Potrudil sem se zadnji dve leti ogledati si pravosodje razmere ter sem dokazal, kako malo se se je uresničila ustava v pravosodstvu. Danes naj mi je naloga pregledati, kako je s politično upravo, in upam, posrečilo se mi bode dokazati, kako malo se sme politična uprava ponašati, da nam je uresničila ustavo. V čudnem položaji smo: tukaj imamo prijateljsko vlado, v provincijah pa smo večinoma v najostrejših nasprotjih z njo; tukaj se nam obeta, da se bo oziralo na naše želje, v provincijah pa se daje prednost protivnikom našim, in prišlo je že tako daleč, da si moramo najmalenkostnejše pravice pribojevati z velikim trudom in troški. Dozdeva se mi ta politika, da navedem primero, kakor ona, ki se izvršuje v Bosni in Hercegovini. Ko smo tje prišli, bili so prebivalci mohamedanskega in pravoslavnega veroizpovedanja, katere so posebno odlikovali mogotci. Preziral pa se je oni del prebivalstva, ki nam je tje doli ugledil pot in nas smatral za osvoboditelje; za katolike se ni nikdo brigal, češ, ti so nam itak prijatelji in ne preostaja jim nič drugega, nego tesno okleniti se Avstrije. Zdi se mi, da se tako misli tudi o nas Slovencih.

Ali je imela ta politika v Bosni vspeh, to razmotrivati ni moj namen, vsaj pri nas ga jednaka

ljivo vzdignil nakviško. Roček je ležal pri dverih — mrlica tiho na svojem prostoru. Padlo mi je na um, da je morda oživela. Denem ji roko na čelo. Bilo je brez prasek in tako mrzlo, da me je stresel mraz. Vnovič me je obšla groza. Dvignil sem Ročka in ga nesel na svoj sedež, kjer sem ga še le čez dolgo pripravil zopet k sebi. Dobil je vročnico in ko jo je prebolel, ostala mu je ena stran života mrtva in jecljal je. Jaz, sam ne znajoč kakó, izgubil sem vse svoje bolesti in zaspal kakor dôb.

„A kaj je bilo z mrlico?“ poprašal je nekdo rahlo.

Starec je zmajal z rameni. „Premišljam o tem že mnogo let in poprašal sem že mnogo ljudi. Eden pravi: Bila je še živa — poslušala vaji in še le potem skončala. Drugi, da je znotranji oddušek, kakoršen se večkrat pripeti pri mrličih, izvil ji poslednji dih iz pljuč. Toda jaz smatram to za kazen božjo in za svaritev, da bi se ne norčevali z mrličmi.“

V sobi je navstala zopet globoka tišina, pes se je prebudil iz sná in zunaj je trobil nočni čuvaj ednajsto.

Iz češčine preložil —kl—.

politika ni imela. O tem smo jedne misli, da se do danes nista dosegli sporazumljenje in sprava. Po mojem mnenju ni trebalo toliko časa za prepričanje, da se ne more doseči nameravano sporazumljenje s tem, da se daje prednost protivnikom, in ako so se o tem preverili, potem bi bili morali brezozirno začeti izvrševati ustavo, ne meneč se za upitje nasprotnikov.

Kako se dá to tolmačiti, da specijelno govorim, ako vlada v kronovinah dovoljuje šolskim oblastnikom, da najočitneje kažejo svoje ponemčevalne namene, da v istini ponemčujejo šolske oblasti? To naravnost nasprotuje naši ustavi. Kako je mogoče, da tu veljajo naredbe, ki ponižujejo ljudsko šolo v zavod, v katerem naj se jedino le nemščina vbija v glavo? Vložili smo proti takim ukazom na Štajerskem tukaj interpelacijo, katero je podpisal dr. Polkular in — mislim — petdeset tovarišev.

Na to nismo dobili nobenega odgovora. Nujno prosimo za odgovor. Vlada naj nam pové, da so ti ukazi ali ustavni, zakoniti, ali pa naj jih obsodi. Če so zakoniti, navede naj nam dotične postavbe, mi jih zastoj iščemo. Ako pa niso zakoniti, ako nasprotujejo temeljnim in drugim postavam, potem je pa dolžnost vlade, da razveljavi ukaze.

Vlada pa ne stori niti prvega, niti drugega, marveč tretje. Ako se namreč posamezne občine pritožijo zoper te ukaze, razveljavi jih za dotično občino in šolo. Vprašam sedaj: ali ima to kaj smisla, da se občina, ki se je vzdramila k pritožbi, postavi na postavno in didaktično-pedagogično pravo stališče, sosednja srenja pa ostane na stališči ponemčevanja?

Ali se tu ne vsiljuje misel, da vlada ravno računja na to, da se bodo občine naveličale pritoževanja? Občine, ki nastopajo pritožno pot, so le v manjšini in bodo skoro gotovo tudi v njej ostale.

Pa če bi se vsaj ne ovirale pritožbe, ko bi se tu vsaj ne nadlegovale občine, toda tu pričenjajo delovati pri nas okrajni glavarji. (Poslanec Šuklje: Prav res!) Posebno ali v prvi vrsti so to okrajni glavarji na Koroškem, ki takoj, kakor hitro prosijo občine za slovenske šole ter zahtevajo, naj se njihove šole postavijo na naravno stališče materinščine otrók, prihité in porabijo vsa sredstva zgovernosti in veljave svoje, da bi pregovorili občine, podpisatelje takih prošenj, naj jih ne podpišejo, ali pa vsaj prekličejo svoje podpise. Tako je bilo v Glinah in v Bilčji Vasi celovškega okrajnega glavarstva.

Ravno tako postopa beljaški okrajni glavar ter je v tem oziru poskusil svojo srečo pri občinah Sv. Jakob, Podgorjani in Ledenice. Dosegel je, da sta občini Podgorjani in Ledenice preklicali svoji prošnji, pri Sv. Jakobu pa ni imel vspeha. Kako osodo je imela poslednja šola, dovolil si bodem pozneje povedati.

Kakor so bile jezikovne vredbe ljudskih šol na Koroškem vzor štajerskemu deželnemu šolskemu svetu, ravno tako tudi štajerski okrajni glavarji posnemajo delovanje koroških.

Vložili smo tukaj, nekateri gospodje se bodo še spominjali, dne 4. decembra interpelacijo, v kateri smo pojasnili, kako je deloval brežiški okrajni glavar, da bi pregovoril pet občin: Podsredo, Pilštajn, Gornjane, Zdole in Drensko reber, naj prekličejo svoje prošnje za slovensko šolo, oziroma pritožbe zoper zgoraj napominane ukaze.

In v resnici je pri štirih občinah dosegel, kar je želel, le ena srenja se ni dala premamiti. Tudi na to interpelacijo še nismo dobili odgovora ter ga nujno prosimo. Ako vlada odobrava postopanje svojih okrajnih glavarjev v tem oziru, potem bi prosili, naj nam pové postavbe in določbe, ki to omogočujejo in opravičujejo; ako ga ne odobruje, potem bo pa pač tudi imela moč, da tako počenjanje zabrani okrajnim glavarjem.

Morda pa vlada še dvoji, da so v resnici tako postopali okrajni glavarji. Za to nima vzroka, kajti dokazati jej moremo z listinami, da se je takó zgodilo. Tu imam list, v katerem je po § 19. popravek c. kr. okrajnega glavarja celovškega, kjer sam in s svojim podpisom potrjuje, da je in kakó je postopal s šolskim nadzornikom, da bi občino Bilčevo pregovoril od pritožbe.

To je vendar neovrhljiv dokaz gledé celovškega okrajnega glavarja.

Oni v Beljaku ni nič manj pokazal in z listinami dokazal, da je ravno takó postopal. To se razvidi iz ukaza deželnega šolskega sveta, s katerim se je rešila prošnja treh občin Sv. Jakob, Podgorjani in Ledenice. Tu se glasi: „C. kr. deželni šolski svet z ukazom z dné 9. julija 1888 ni uslišal

prošenj, ki jih je vložilo občinsko zastopstvo skupno s krajnimi šolskimi sveti dne 9. junija 1887 — torej ravno trinajst mesecev poprej — ter je odredil, da v ledeniški šoli ostane dosedanja jezikovna vredba veljavna, ker je odločno prosil tamošnji šolski svet, naj še ostane.“ Zgoraj se pravi, da sta šolski svet in občinsko zastopstvo skupno prosila za slovensko šolo, tukaj pa, da je prosil šolski svet, naj ostane sedanje stanje. Jasnó je torej ko beli dan, da je mej tem okrajni glavar obdelaval šolski svet.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. marca.

Notranje dežele.

Govori se, da se bo razpustil *občinski zastop* za celjsko okolico. Zastop je po svoji večini nemški.

Proračunski odsek se je v petek posvetoval o postavnem načrtu o prepovedi prodajanja tujih srečk. Schaup je izrazil obžalovanje, da se je predložila ta postava v zadnjem trenutku ter bodejo morda sedaj navstale zmešnjave z Grško. Dunajevski je odgovoril, da ima „Unionbank“ gledé grških srečk pravico odstopa. Potem se je postava z malenkostnimi premembami potrdila.

Mnogo se razpravlja o bodočem novem *ogerskem ministertvu* — in menda je to le račun na medvedovo kožo. „Agr. Tagbl.“ pravi: Najverjetnejša je sestava Szapary, manj ugodne so razmere za Szilagyi-ja. Kandidatura Weckerle-jeva za finančni portfelj ima prav malo upanja, kajti Weckerle ima mej vladnimi pristaši mnogo nasprotnikov, pri opoziciji je pa popolnoma neprijubljén.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je zadnje dni sprejel 105 ameriških romarjev, mej njimi 42 duhovnikov, na čelu pa jim škofa Radermacherja iz Nashville-a in Wiggerja iz Wewarka. Sv. Oče si je dal vsakega posebej predstaviti ter jim je konečno podelil apostolski blagoslov.

Srbski minister zunanjih zadev, Sava Gruić, je izdal nov uradniški regulativ, po katerem se zahtevajo za vstop v ministerstvo zunanjih zadev izvršeni pravosodni nauki. Vlada je sklenila preklicati vse državne ustanove ter jih z nova razpisati. Popraviti hoče s tem veliko napako, ki se je dosedaj delala pri podeljevanju ustanov vsled protekcije. — Metropolit Teodozij je poklical škofa Demetrija in Nikanorja k posvetovanju o nekaterih važnih cerkvenih vprašanjih v zvezi s predruženim položajem v Srbiji. — Kralj Milan je pri svojem odpotovanju posebno odlikoval ruskega ministerskega rezidenta Persianija. V slovesni avdienci mu je podelil veliki križec Takova-reda in svojo sliko z lastnoročnim podpisom „Svojemu odkritosrčnemu in dolgoletnemu prijatelju Persianiju.“ — Uradni list je predčera objavil dolgo vrsto imenovanj, premeščenj in umirovljenj upravnih in redarstvenih uradnikov. Pri imenovanji pa vlada, kakor se za trjuje, nikakor ni gledala na politično barvo uradnikov, marveč le na njihovo zmožnost in uradniško vestnost. — Kakor javlja „Pol. Corr.“, poslala je bivša soproga kneza Mihaela II. Obrenovića, sedanja princesinja Julija Arenberg, Ristiću iz Bruslja francosko hrzovjavo, ki slóva v prevodu po besedah: „V zgodovini je nezasišán dogodek, da državnik dvakrat postane regent svoje države. Bodite preverjeni, da Vas spremljajo moje želje. Trdno sem prepričana, da bode izpolnili svoj nalog v blagor Srbiji in na korist kralju Aleksandru, kakor tudi, da bode Vaše ime vedno ostalo častno in slavno.“

Povrnitev kraljice Natalije v Srbijo je *Botgarom* nekaj političen barometer, kajti po njihovi sodbi je od tega odvisna bodoča politika Srbije: ali avstrijski, ali ruski vpliv. Vladni sofijski krogi se zanašajo na previdnost Ristićevo, Rusiji prijazni krogi pa prorokujejo, da bo kraljica v kratkem odpotovala preko Carjigrada, Sofije in Caribroda v Belgrad. Celó takih radovednežev je mnogo v Sofiji, ki hodijo dan za dnevom na kolodvor, da bi videli Natalijo, seveda — zastoj. — Knez se še sedaj ni odločil, kdaj se bo povrnil v prestolnico. Dne 23. t. m. je odpotoval Stambulov v spremstvu s pravosodnim ministrom v Plovdiv, kjer se bodeta s princem posvetovala o važnih zadevah.

Nemškemu zaveznemu совету je prišel predlog Prusije, da se predružači kazenski zakonik in tiskovna postava. — Dne 21. t. m. je v državnem zboru govoril Bismarck o mornaričnih zadevah, znak, kolika važnost se pripisuje na merodajnem mestu hitremu razvoju mornarice. Knez Bismarck se je celó skliceval na željo cesarjevo, naj državni zbor dovoli ločitev mornaričnega nadpoveljništva od uprave, rekoč: „Dajte cesarju, kar je cesarjevega, namreč nadpoveljništvo, državnemu zboru pa, kar je državnozbornskega, namreč upravo.“ S tem pa se nikakor ne bo predružačila odgovornost mornaričnih oblastnij nasproti državnemu zboru. Državni zbor je predlogo v drugem čitanji potrdil. — Delniška družba „Volkezeitung“ je bila jako priljubljena v berlinskih krogih ter je imelo njeno glasilo velik vpliv mej me-

ščani. Prostomiselnja stranka še vedno trdi, da bo vlada preklicala svojo prepoved gledé tega lista, ker dotični članek neki ni bil toliko oster, kakor to naglašajo vladi prijazni časopisi.

V francoskem ministerskem sovetu je mornarični minister Krantz naznanil, da se je 21. t. m. zgubila v „kanalu“ torpedovka št. 110. V tej zadevi je v zbornici vložil interpelacijo poslanec Martimprey. Krantz je naznanil, da je 50 torpedovk enake sestave, kakor št. 110; treba jih bo popraviti, zaradi tega je ukazal, da se vseh petdeset prestavi v rezervno. Troški za popravo bodo znesli 15.000 frankov pri vsaki torpedovki. Zbornica je konečno prešla na redni dnevni red.

Nizozemskemu kralju se dosedaj ni obrnilo na boljše. Dne 23. t. m. sta v grad Loo odpotovala ministra notranjih zadev in pravosodja, da se prepričata o položaji. V začasno regentstvo je izvoljen državni minister dr. Heemskerck.

Angleška spodnja zbornica je po živahni razpravi z 275 proti 211 glasovom odklonila Bradlaughov predlog, da se zniža plača generalnega tajnika za Irsko, Balfoura, za 500 šterlingov. — V zbornici lordov se bo hišni red tako premenil, da bo odselej govornikom dovoljeno, imenoma navajati predgovornike, ne pa, kakor so na primer do sedaj v spodnji zbornici imenovali Gladstone-ja: „častiti član za Mid-Lothian“. — „Times“ preklicuje, da ima potovanje grofa Bismarcka v London politične namene.

Izvirni dopisi.

Z Dobrne, 23. marca (Raznoterosti.) O svojem času so gostoma polnili predale dopisi iz naše doline. Človeku, ki naših razmer ne pozna, dozdevalo bi se, da se je dopisniku skrhalo pero, toda tako daleč pač še ni prišlo. In zakaj li bi tudi kdo drugi ne poskusil katero povedati, ako zna?

Da se pisalec teh vrstic predstavi, naj natihoma pové, da je v dopisovanji novinec. Z visoko politiko se v dopisih ne upa pečati, a posebnih tukajšnjih novic nima na razpolaganje, vendar pa bi za zdaj menda kazalo poznavalcem našega kraja naznaniti, da se je po dolgotrajnem zimskem spanju začela tudi tukaj nekoliko prebujati narava, in ž njo ljudstveno življenje. Saj je delavec res že komaj čakal dni, ko bi si mogel kaj prislužiti. Odprlo se mu je delo po vinogradih in drugod.

Vodstvo tukajšnjih toplec je deželni zbor v svojem zadnjem zasedanju povolil, da izmed pričakovanih dohodkov 29.000 gld. sme letos izdati nekaj čez 20.000 gold. Med ostalim se bo ta znesek porabil za popraviljanje poštnega poslopja, za vodo-vod in za vravnavo potoka pred hišo-zdravilnico. Dela so se lotili minole dni.

Tudi razne vile so začeli pripravljati za ugodno bivanje gostom toplečarjem, katerih prihaja od leta do leta vedno več; nekatere semkaj prisili bolezen in nasvet zdravnikov, druge lastna volja in težka peneznica, čeravno pri nas ni treba v žep sezati tako globoko, kakor marsikje drugod.

Bližnji grad Dobrnica dobil je novega lastnika v osebi g. barona Krauta, ki je z dozdanjim posestnikom g. Heidelbergom, kakor se govori, menjal in zadnji za to dobil neko posestvo v Opatiji.

Deželni zbor je za tekoče leto dovolil 5000 gld. podpore za zdravnike po deželi. Izmed krajev, ki jih želijo sistemizovati kot bivališča zdravnikom, sta tudi Vojnik in Dobrna. Nedavno so bile občine vprašane, koliko hočejo priložiti k plačilu za vzdrževanje zdravnika. Nekatere okoli Vojnika so dovolile po desetak, druge nič, ker so rekle, da itak nimajo v Celje predaleč. Zdravniku pri nas bivajočemu bi v področje določili še sosednjo Novo Cerkev in Pirešico; kakor pa se čuje, nobena izmed teh občin ni privolila ničesa, ker jima je naš kraj od roke. Samo okrajni občinski odbor je obljubil podpore 50 gld., ali le za letos, in v dotičnem odgovoru je pristavil željo, naj bi se na merodajnem mestu čim hitreje sprožil govor na zdravstveno postavo, kakor je to za Kranjsko oskrbel deželni zbor v Ljubljani. Mi bi stalnega zdravnika živo potrebovali. Po leti sicer ne manjka, a po zimi nam je najbližji zdravnik v Celji, v Vitanji in v Velenji. P—č.

Iz Ljutomera, 22. marca. (Častiti gospod Janez Žnidarič †). Neizprosljiva smrt je zopet rahlo nit življenja pretrgala mlademu duhovniku, čast. gospodu Janezu Žnidariču, ki je v 33. letu svoje starosti, previden s sv. zakramenti, umrl na Podgranji pri Ljutomeru. Pokojni gospod je bil jako nadarjen mladenič, pa siromaški stariši mu niso mogli pomagati, da bi bil študiral za jezičnega doktorja, kakor je on želel. Dovršivši gimnazijske študije, dal se je sicer vpisati na zagrebškem vseučilišču kot pravnik, ali ker ni dobil od nikoder

gmotne podpore, moral je ondi gladovati in veliko pomanjkanje trpeti. V tem času se je vdal strastnemu kadenju tobaka, in kakor že mnogim drugim mladeničem, je tudi njemu nesrečni tobak vcepil prvo kal bolezni v mlado telo. Ko je izprevidel, da v Zagrebu ne more obstati, šel je v mariborsko bogoslovnico ter je postal leta 1883 duhovnik.

Kot bogoslovec se je bojda pri neki primiciji še prehladil in tedaj je začelo njegovo sicer krepko telo naglo hirati. Zaradi svoje bolehnosti je postal najprej kapelan v Svičini in kmalu potem pri Kapeli, kjer pa se mu je že očitno poznalo, da se ga je jetika lotila. Pred dvema letoma je moral službo čisto pustiti, ter je bival včasih pri sv. Križu, včasih v Ljutomeru, v zadnjem času pa nekaj tednov na Zavrču, vedno se nadjae ozdravljenja. Zadnje dni pa je izprevidel, da zanj ni več zdravlila, torej pride domov k svojim starišem, kjer ves v voljo božjo vdan dokonča kratek tek svojega življenja.

Dne 20. marca ga je sedem duhovnih solantov spremljalo na ljutomersko pokopališče, kjer so ga položili v vrsto ondodnih duhovnikov v hladni grob, želeč mu večni mir in pokoj, ki ga je tukaj tako malo imel.

Dnevne novice.

(Volilem isterskih mest.) Politično društvo „Edinost“ priporoča kot zastopnika isterskih mest v državnem zboru na mesto pokojnega dr. Vidulicha, vrednika „Naše Sloge“ v Trstu, gosp. **Mat. Mandiča**. Gospod Mate Mandić pozná žalostno stanje naše mornarice, bedo kmetskega in mestnega prebivalstva, pozna vse potrebe narodne, katere bode srčno in neustrašeno zagovarjal. Rojen je v Istri in ni mu treba iskati svojih starišev po krstnih knjigah izven Istre. Zanj bodo glasovali tudi mnogi pravi in pravični Italijani. Vsi volilci naj pridejo na volišče ter glasujejo za priporočenega kandidata.

(Zopet jedna!) Iz Trsta se nam poroča, da se je včeraj vršilo na vrtu pred postajo južne železnice slovesno odkritje spomenika petstoletnice, odkar je Trst združen z Avstrijo. Kdor pozna tukajšnje razmere, misli si je lahko, da se bode kaj vmes zgodilo. Tako je tudi bilo. V nedeljo zvečer so pokale po mestu petarde. Jedna je počila okoli 8. ure ravno poleg vrta, kjer stoji spomenik; položena je bila pod neko dvokolnico. Policijski nadzornik gosp. Nučič jo je zapazil tlečo ter jo hotel ugasiti. V tem trenutku se petarda razletí, nadzorniku odtrga dva prsta in poškoduje tudi nekaj drugih oseb. Po mestu govoré, da se je dotični petardovec vozil po mestu. Prijeli so ga na Nabrežini, ko se je hotel odpeljati v „blaženo kraljestvo“. — Včeraj so slovesno odkrili spomenik. Slovesnost je imela oficijalen značaj, ker večinoma so bili navzočni v uniformah.

(„Slovenec“ pred mestnim del. sodiščem.) Državno pravdníštvo je zaplenilo 55. šte. našega lista zaradi dopisa iz Travnika v Bosni, ker je bil pisan v „hrvatskem“ jeziku. Na to pa je še tožilo gg. Ig. Žitnika, kot vrednika, M. Kolarja, kot izdatelja in Frana Bana kot tiskarja po §§ 10. in 11. tiskovne postave. Obravnava se je vršila minolo soboto popoldne. Vrednik je v zagovoru poudarjal, da se mu dotični jezik ni zdel pismeni hrvatski, temveč le prehodno narečje iz slovenskega na hrvatsko, kakeršno govoré Belokranjci, in je priprostim ljudem umevno. Gosp. izdajatelj je naglašal, da on rokopisa ne dobiva v roke, ker v njegovo področje spada le vnanja uprava lista. Gosp. vodja tiskarne pa je poudarjal, da je dobil še-le popoldne pri korekturi dopis in torej ni imel časa naznaniti c. kr. drž. pravdníštvu. Zadnja dva sta bila oproščena, vrednik pa je bil obsojen na 3 gl.

(Za „Sokolski dom“) je poslal č. g. I. Volk, kapelan v Čemšeniku, 5 gld. Slava mu!

(Občina Col) nad Vipavo je izvolila častnima občanom g. Friderika viteza Schwarza, c. kr. okrajnega glavarja v Postojini, in g. Jos. Gerupa, veleposestnika na Reki.

(Ponarejene petdesetake) so dobili v Galiciji, Šleziji, na Moravskem in Ogerskem. Risani so s prosto roko in četudi so posamezni deli slabo izvršeni na navadnem papirji, vendar je skupni vtis še precej slepljiv. Opozarjamo torej vse, ki imajo velike kupčije, naj bodo posebno pazljivi pri petdesetakah.

(C. kr. deželno sodišče ljubljansko) naznanja, da je ustavilo preiskavo proti Janezu Podkrajšku in Josipu Čarmanu radi ropá, težke telesne poškodbe in tatvine.

(Zabavni večer „Pisateljskega društva“) zadnjo soboto je bil primerno dobro obiskan. Gosp. prof. Simon Rutar je čital jako marljivo in spretno sestavljen spis o Rezijanih na Beneškem, ki stanujejo v tesni, nerodoviti dolini v severovzhodnem kotu Italije ob goriški meji, štejejo nekaj nad 3000 duš in govoré slovenski. Gosp. profesor naj bi kje objavil svoj spis.

(Petdesetake iz leta 1866) je mogoče zamenjati le še do dne 31. maja 1889 potom c. kr. finančnega ministerstva na Dunaji, in sicer s kolekovanimi prošnjami. S 1. junijem se ne bodo več zamenjavali.

(Vabilo k slavnosti,) katero priredi v ponedeljek, dne 1. aprila 1889 svojemu častnemu članu Franu Levstiku v spomin akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji z blagovoljnim sodelovanjem gospice Josipine Jamnicke, gosp. Ljudevita Weigleina, člana c. kr. dvorne opere, gosp. Vlaho Budmanija, nekoliko članov in tamburaškega zbora sl. hrvatskega akad. društva „Zvonimira“. Zbore vodi častni pevovodja „Slovenije“ gosp. Jan Jufik. Lokal: Hotel Goldenes Kreuz, VI., Mariahilferstrasse 99. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Slavno ravnateljstvo konservatorija je blagohotno dovolilo, da sodeljuje gospica Josipina Jamnicka. Klavir Czapka. Dobrovoljni doneski se hvaležno prejemajo. Čisti dohodek je namenjen „podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“. Vabilo velja za vstopnico. Vspored: A. Pozdrav predsednika. 1. P. H. Sattner: „Za dom med bojni grom.“ Moški zbor. 2. Slavnostni govor. Govori vsenčilišni docent gosp. dr. Karol Štrekelj. 3. Raff: Koračnica za klavir; svira gosp. Vlaho Budmani. 4. A. Foerster: „Samo“. Moški zbor s četverosplovom. 5. a) V. Budmani: Djevojka junaku“. b) Fr. S. Kuhač „Srdeu“. Sopran-solo poje gospica Josipina Jamnicka, na klaviru spremlja gosp. Vlaho Budmani. 6. J. Malat: „Venkovské obrázky.“ Za dve gosli, cello in klavir; svirajo gg. J. Abram, D. Pogačar, D. Mašek vitez Bosnadolski in O. Dav. 7. F. S. Vilhar a) „Mornar“. b) „Kam?“ Bas-solo poje gosp. Ljudevit Weiglein, član c. kr. dvorne opere, na klaviru spremlja gosp. Vlaho Budmani. 8. a) S. Jenko: „Struam“, za tambure udesila gospica H. Adametz. b) „Venec národnih pesni.“ Udará tamburaški zbor hrvatskega akad. društva „Zvonimira“ pod vodstvom gosp. Dobroslava Brlića. 9. A. Nedvéd: „Vojaci na poti.“ Moški zbor. B. Prosta zabava.

(Prodaja surovih palic) je od c. kr. okrajnega glavarstva litijskega prepovedana, ker ubožni ljudje navadno take palice sekaje v tujih gozdih in tako tudi les uničujejo.

(Stekel pes) klatil se je minoli teden po litijski okolici, oklal več psov v Šmartinem in Zavrstniku ter popadel tudi neko deklico v Poljanah. Zato je zopet napovedan pasji kontumac.

(Umrli) je dne 19. t. m. po petletnem bolehanji č. g. Valentin Lesjak, bivši dekan in župnik dvorske župnije na Koroškem. N. v m. p.!

(Ogenj) je 14. t. m. v Šmešivčah na Koroškem uničil štirim posestnikom in trem kočarjem vsa poslopja z blagom in tudi nekaj živine. Škoda znaša okoli 30.000 gld.

(Zgorel.) Iz Postojine se poroča, da je dne 20. t. m. 57letni Anton Smerdu s Studenca v Postojini in Hrašah navlekel se žganja ter na večer vrnil se domov. Potoma se mu je unela obleka. Ljudje so prihiteli na pomoč ter našli obleko sežgano, nesrečnega pa vsled opeklin na pol mrtvega. Drugi dan je umrl. Skoraj gotovo je pušil smodko ter si v pijanosti zasmodil obleko.

(Slovanska naselbina v Benetkah) je poslala državnemu poslancu g. dr. Dinku Viteziću jako laskavo pismo, v katerem priznava velike njegove zasluge za isterske Slovane.

(Iz Karlovca) se poroča, da se v okolici zopet razširjajo osepnice, za katerimi je že več oseb umrlo. Vojakom karlovške posadke so cepili, oziroma ponovili koze.

(Umrlo) je v Ljubljani od 17. do 23. marca 20 oseb, 9 moškega, 11 ženskega spola; med temi 7 v deželni bolnici, 1 v otroški bolnici, 1 v hiralnici, 1 v prisilni delavnici. — Rojenih je bilo 19 otrok, in sicer 12 moškega in 7 ženskega spola.

Telegrami.

Celje, 26. marca. V velikem posestvu za okrajni zastop Slovence po hudi volilni borbi z osemindesetimi proti dvaintridesetim glasovom zmagali.

Celje, 26. marca. Slovenci v velikem posestvu sijajno zmagali. Konečna večina v okrajnem zastopu celjskem Slovencem zagotovljena. Navdušenost velikanska.

Dunaj, 25. marca. „Pol. Corr.“ znova izjavlja, da Avstro-Ogerska ne priznava Bolgariji pravice diplomatskih zastopstev; seveda je pa Bolgariji na prosto voljo dano, da odpošlje v evropska glavna mesta zaupne može, ki bi kot zasobniki varovali bolgarske koristi.

Belgrad, 25. marca. Kralj Milan se je sinoči povrnil; na kolodvoru so ga čakali regentje in ministri.

Wiesbaden, 25. marca. Brzjavka iz Budimpešte naznanja, da cesarica Elizabeta ne bo potovala v Wiesbaden.

Bruselj, 25. marca. Kraljica Marija Henrijeta in princesinja Klementina potujeta v Miramar k prestolonaslednici-vdovi Štefaniji.

Pariz, 25. marca. Pariški borzni list pravi, da bo Nemčija v prvi polovici meseca aprila preklicala naredbo gledé potnih listov ob meji.

Umrli so:

21. marca. Aleksander Uranič, ključavničarjev sin, 1 leto, Poljanska cesta št. 18, bronchitis.

V bolnišnici:

21. marca. Marija Rus, gostija, 66 let, katar v želodcu in v črevih. — Angela Lipovšek, konduktarjeva hči, 5½ leta, jetika.

22. marca. Ana Košak, gostija, 74 let, emphysem pulmonum.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
24	7. u. jut.	743.2	4.6	sl. vzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	745.6	10.2	"	"	
	9. u. zveč.	740.8	4.0	"	"	
25	7. u. jut.	740.0	1.0	sl. sever	jasno	0.00
	2. u. pop.	735.8	12.4	m. svzh.	"	
	9. u. zveč.	734.3	6.6	sl. svzh.	"	

Srednja temperatura obeh dni 6.3° in 6.8°C, za 1.5° in 1.6° nad normalom.

Srednja temperatura obeh dni 6.3° in 6.8°C, za 1.5° in 1.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 65 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	84 " 10 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 65 "
Akije avstr.-ogerske banke	891 " — "
Kreditne akije	302 " 75 "
London	121 " 70 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 61 "
Cesarski cekini	5 " 71 "
Nemške marke	59 " 42½ "

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborna brnilno sredstvo zoper davico, bolezn v grlu, pljučnih vejah in pljučah so (20—20)

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar **Piccoli v Ljubljani**, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmiaka, ekstrakta sladkih koreninc, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočena prečast duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so **oljnat barve v ploščevinastih puščah** (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Posojilnica v Ribnici, registrovana za-druga z omejeno zavezo.

VABILO

občnemu zboru

kateri bo

dne 31. marca 1889 ob 4. uri popoldne v združeni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnštva za leto 1888.
2. Volitev načelnštva.
3. Slučajni predlogi.

V Ribnici, dne 16. marca 1889.

(3—3)

Načelnštvo.

Katoliška Tiskarna

prilagočena raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Tuji.

22. marca.

Pri **Maticu**: Fasan, sumar, iz Kočevja. — Claul, trgovec, iz Frankobroda. — Hoffmann, trgovec, z Dunaja.

Pri **Stonu**: Josip Kleist, potovalec, z Dunaja. — Hugo Moravetz, železnični uradnik, iz Beljaka. — Oto Janovski s Hrvaškega. — Moro, potovalec, iz Trsta. — Kalivoda z Ogerskega. — G. A. Ihle, trgovec, z Dunaja. — Kaiser, trgovec, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sturman iz Trsta. — Ana Mo-mančiger iz Trsta. — M. Me-kanek, trgovec, z Dunaja. — Jak. Inglič, šolski ravnatelj, iz Idrije. — Faigle, trgovec, iz Trsta. — Emil pl. Patay iz Trsta.

Diseldorfske oljnat barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

prilagočena slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mi-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnat barve v ploščevinastih puščah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Moč prepričanja.

Jasni dokazi prepričujejo občinstvo, da je Warnerjev Safe Cure edino vspešno zdravilo pri boleznih ledic, jeter in mokriških organov in vseh takih boleznih, ki vsled tega navstanejo, kot: trganje po udih, protin, vodenica, želodčne bolezni itd.

Večino človeštva muči ali ena ali druga tukaj navedenih boleznij. V vsaki družini, ki visoko ceni zdravje svojih članov, mora biti Warnerjev Safe Cure vedno pri rokah.

Zdravniki vspešno rabijo Warnerjev Safe Cure, ako ni nobene drugega sredstva.

Tisoči že so po Warnerjevem Safe Cure ozdraveli ter vsakdo lahko zopet zadobi zdravje.

Vsaka dvojba je gotovo izključena, ako se prečitajo nastopna spričevala in zahvalna pisma.

Dunaj IV, Freihaus.

Warnerjev Safe Cure se je v moji in mnogih drugih družinah z velikim uspehom rabil ter sem pripravljen osebno dati natančnejša pojasnila.

Rudolf Sild.

Pehery pri Slanih na Češkem.

Svojo dolžnost smatram javno izreči zahvalo in naznati, da me je Warnerjev Safe Cure popolnoma ozdravil moje bolezni ledic, jeter in v želodcu. Trpel sem prej dve leti strašanske bolečine, ležati sem moral večinoma v postelji, zdravniki pa mi niso mogli v zadregi pomagati.

Jan Prasek, krèmar.

Radostno Vam naznanjam o veselem uspehu Warnerjevega Safe Cure; protin in krè zginujeta.

Paks, Ogersko.

S. Bene Ivan.

Ctuzon, Ogersko.

Zdravil sem z izvrstnim uspehom bolnika, ki je imel Brightovo ledično bolezen.

Dr. Kirez Gyula.

Kralovic na Češkem.

Z Warnerjevim Safe Cure sem dosegel izvrsten uspeh.

Leop. Seif, c. kr. notar.

Krakovo.

Warnerjev Safe Cure ima pri moji bolezni mehurja izvrsten uspeh.

Stanislav Zaranski,

ravnatelj pomožnih uradov pri c. kr. nadsodišču.

Warnerjev Safe Cure se dobiva v znanih lekarnah.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

cerkvenih oprav

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Kraljevec ob Ogri na Češkem.

Čutim se primorano vsem trpečim najtopleje priporočati Warnerjev Safe Cure, kajti zaupno smejo rabiti to zdravilo.

Dlje časa sem imela otekla jetra, manjkal mi je tek, mučile so me bolečine na desni strani in v hrbtu, življenje mi je bilo nadloga.

Nobeno sredstvo, nobena kopel mi ni pomagala, konečno se mi je nasvetoval Warnerjev Safe Cure, in hvala Bogu, ž njegovo pomočjo sem popolnoma zdrava.

Brandl, modistinja.

Dunaj, VII, Myrthengasse št. 6.

Po vsej resnici morem izpričati, da je Warnerjev Safe Cure imel izvrsten uspeh, ko niso ničesa pomagala vsa druga rabljena sredstva.

Janex Ellichar.

Czeged, Ogersko.

Warnerjev Safe Cure ima pri meni velik uspeh.

Ladislav Baross, župnik.

Pelgrimov na Češkem.

Warnerjev Safe Cure me je popolnoma ozdravil moje 5letne želodčne bolezni.

Baruška Národný,

hišna posestnica.

Belgrad v Srbiji.

Podpisana morem Warnerjev Safe Cure najbolje priporočati kot kričestilno sredstvo zoper glavobol in vtrpanje srca, kajti to sredstvo me je popolnoma rešilo napominanih boleznij.

Katarina Ilijević.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.